

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2020, în cauza penală în privința lui,

*Duminica Valeriu XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 01.01.2018 – 02.08.2018

instanța de apel: 30.08.2018 – 11.03.2019

16.09.2019 – 25.02.2020

instanța de recurs: 21.06.2019 – 10.09.2019

09.07.2020 – 11.11.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 02 august 2018, Duminica Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Codul penal și a fost condamnat în baza acestei legi, prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Codul de procedură penală și art. 70 alin. (3¹) Codul penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 ore.

S-a numit pedeapsa definitivă lui Duminica Valeriu, conform prevederilor art. 85 Cod penal, prin cumularea totală a pedepsei numite prin această sentință cu pedeapsa numită prin sentința Judecătorei Chișinău sediul Ciocana din 10.04.2017 sub formă de amendă în contul statului în mărime de 850 unități convenționale, ceea ce constituie 42 500 lei, muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 ore.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Duminica Valeriu având scopul păstră ilegale a munițiilor fără autorizația corespunzătoare, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală a intrat în posesie și a păstrat la sine la domiciliu, str.

XXXXX, or. XXXXX, mun. XXXXX, un cartuș cu calibrul 7,62 x 54mm și un cartuș cu calibrul 5,45 x 39mm, până la 05 noiembrie 2017, când, în cadrul efectuării acțiunii procesuale - cercetarea la fața locului, au fost depistate și ridicate de către organul de urmărire penală și care, conform raportului de expertiză nr. XXXXX din 16.11.2017, fac parte din categoria munițiilor și sunt utile pentru efectuarea tragerilor.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Duminica Valeriu a comis infracțiunea prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal, purtarea, păstrarea, procurarea, fabricarea, repararea sau comercializarea ilegală a armelor și munițiilor, sustragerea lor, adică păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Zghibartă Elena, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu recunoașterea vinovăției inculpatului Duminica Valeriu de comiterea infracțiunii prevăzute de art.290 alin.(1) Cod penal, și în baza acestei legi a-i stabilit pedeapsa de 650 unități convenționale, în temeiul art.85 din Cod penal, prin cumul parțial de sentințe, a-i stabilit pedeapsa definitivă de 1000 u.c., invocând că prima instanță eronat a aplicat prevederile art.70 alin.(3) Cod penal la categoria de pedeapsa sub formă de munca neremunerată în folosul comunității, prevederile enunțate sunt aplicabile doar pedepsei cu închisoarea, respectiv instanța neîntemeiat a redus cu 1/3 din pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității aplicată inculpatului Duminica Valeriu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat.

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

5.1. În motivarea cererii de recurs procurorul a invocat că:

- prima instanță urma să stabilească limitele pedepsei, urmare a examinării cauzei în procedură simplificată;

- prin aplicarea neîntemeiată a prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, prima instanță a recalculat contrar prevederilor legale alte limite ale pedepsei, iar instanța de apel a tolerat și a însușit eroarea admisă de prima instanță;

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 septembrie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, casată

decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției instanța de recurs ordinar a menționat că din conținutul deciziei recurate rezultă că prima instanță la examinarea cauzei a comis o eroare, care ulterior a fost menținută de către instanța de apel.

Deși procurorul în apelul declarat a invocat că prima instanță eronat a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 70 alin.(3¹) Cod penal, instanța de apel a evitat să se expună pe marginea acestui semn de întrebare, în motivarea soluției indicând că „pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art. 61, 75-76, 77 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul de pericol social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează sau atenuează răspunderea.

Cauza fiind examinată în procedură simplificată în baza probelor administrate la urmărirea penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, iar instanța ajungând la concluzia că inculpatului urmează a-i fi aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată, corect a stabilit noile limite de la 120 la 160 ore, însă greșit a aplicat prevederile art. 70 alin.(3¹) Cod penal, deoarece norma penală nu este una generală care se referă la pedeapsa penală prevăzută de Codul penal, aceasta putând a fi aplicată exclusiv în privința persoanelor, care au atins vârsta de 18 ani dar nu au atins vârsta de 21 ani, doar în cazul numirii pedepsei cu închisoarea.

Din considerentele enumerate, instanța de recurs ordinar a conchis că instanța de apel a examinat apelul declarat de către procuror superficial, fără a rezolva fondul acestuia, neexpunându-se asupra motivelor invocate în el.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2020, s-a admis apelul procurorului în Procuratura Chișinău Oficiul Ciocana, Zghibarta Elena, s-a casat sentința parțial în partea individualizării pedepsei principale, pronunțând o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care:

Lui Duminica Valeriu recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală s-a stabilit pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale, sau 32 500 lei.

În conformitatea cu prevederile art. 85 Cod penal, prin cumul parțial a pedepselor numite prin prezenta decizie și sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 10.04.2017 lui Duminica Valeriu i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale sau

50 000 lei.

7.1 Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a indicat că, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, reținând faptul că, inculpatul Duminica Valeriu și-a recunoscut vina în comiterea faptei infracționale incriminate acestuia conform rechizitoriului, fiindu-i impută săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, că în privința acestuia nu au fost reținute circumstanțe atenuante și/sau agravante, anterior a fost atras la răspundere penală, consideră oportună aplicarea față de acesta a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale.

În continuare, instanța de apel a mai indicat că, deoarece inculpatul Duminica Valeriu a comis infracțiunea, după ce prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 10 aprilie 2017 a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 850 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa funcții administrative de gestionare a banilor pe un termen de un an, pedeapsa acestuia urmează a fi stabilită conform art. 85 Cod penal - aplicarea pedepsei în cazul unui cumul de sentințe.

8. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

8.1. În motivarea cererii de recurs avocatul Mazur Svetlana a invocat că:

- prima instanță a stabilit corect pedeapsa inculpatului prin prisma art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, numindu-i acestuia pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 ore, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea;

- instanța de apel nu a analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu s-a respectat cerințele art. 6 CEDO privitor la asigurarea unui proces achitabil, în coraport cu argumentele apărării;

- ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, reținând faptul că, inculpatul Duminica Valeriu și-a recunoscut vina în comiterea faptei infracționale incriminate acestuia conform rechizitoriului, fiindu-i impută săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, că în privința acestuia nu au fost reținute circumstanțe atenuante și/sau agravante, anterior a fost atras la răspundere

penală, consideră oportună aplicarea față de acesta a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată, așa cum a fost stabilită în sentința primei instanțe.

9. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel, motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel

prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul invocat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa (f.d.35 - 37 vol. II) corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite – *mai puțin gravă*, lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, precum și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol.

Cât ține de motivele indicate în recurs precum că „inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră”, Colegiul penal nu le acceptă, or, instanța de apel în decizia recurată a indicat și motivat pe deplin pedeapsa aplicată (f.d.35 – 37 v. II), a dat apreciere tuturor circumstanțelor, inclusiv celor menționate de recurent și a luat în considerare pericolul social al acțiunilor inculpatului și personalitatea inculpatului, stabilind o pedeapsă în limitele Legii penale și echitabilă, ce corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, astfel se va asigura restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane.

11. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale

supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezenta erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2020, în cauza penală în privința lui *Duminica Valeriu XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 ianuarie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda